

ΑΠΟ ΤΑ «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ» ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο κληρικός του Έρνάνη

Ο μοναχογιός ενός γνωστού συγγραφέως λατρεύει τις τραγωδίες του ρομαντικού θεάτρου. Γι' αυτό ο πατέρας του τον πηγαίνει συχνά στο θέατρο της «Γαλλικής Κομωδίας», όσάκις παίζονται σ' αυτό ή τραγωδίες του Βίκτωρος Ουγκώ. Έτσι ο νεαρός θεατρομανής έχει δη τρεις φορές ως τώρα τον Έρνάνη.

Ως γνωστόν, στον Έρνάνη γίνεται μία συναμοσία για τη δολοφονία του βασιλέως Καρόλου Πέμπτου και οι συναμοσίαι βάζουν κληρο μεταξύ τους για να διαλέξει ή τύχη εκείνον που θα δολοφονήσει τον βασιλέα.

Γι' αυτό ο γυιός του συγγραφέως, αφού είδε τον Έρνάνη και την τρίτη φορά, φώτισε με άπορία τον πατέρα του :

— Την πρώτη φορά που μ' έφερες γιά δω τό έργο, ό κληρικός έπεσε στον Έρνάνη γιά να σκοτώσει τον Κάρολο Πέμπτο. Τη δεύτερη φορά πάλι σ' αυτόν έπεσε ό κληρικός και την τρίτη τό ίδιο... Δεν φαντάζεσαι λοιπόν πώς κάποια μπαγαποντιά γίνεται στην κλήρωςι ;

Ο Μπαλζάκ και ό πρώτος έκδότης του

Ο μέγας γάλλος μυθιστοριογράφος Όνορέ ντε Μπαλζάκ σ' ένα από τά έργα του, διηγείται τις συναλλαγές του και τά νταραβέρια του μέ τους έκδότας των μυθιστορημάτων του, κατά τη διάρκεια του μακρού φιλολογοσίου του βίου. Έτσι, μεταξύ των άλλων αναφέρει ότι, όταν ακόμα ήταν πολύ νέος, υπέβαλε στην κριση ενός έκδότου τά χειρόγραφα του έργου του «Η Τελευταία Νεράιδα».

Ο έκδότης τό διάβασε και άνθουσιάντηκε τόσο σποτε άπεφάνισε να τό έκδόσει και να δώσει άμοιβή 3.000 φράγκων στον άγνωστο ακόμα συγγραφέα του.

Φρόντισε λοιπόν να μάθει τη διεύθυνση του Μπαλζάκ γιά να πάη να τον έπισκεφθή και να του άνακοιφήσει τις άποφάσεις του. Μά όταν έμαθε πώς ό Μπαλζάκ κατοικούσε σέ μία υπαίθρια συνοικία κατέβηκε τό ποσό της άμοιβής : σέ 2000 φράγκα.

Μόλις έφτασε έξω άπ' τό σπίτι, έμαθε πώς ό Μπαλζάκ κατοικούσε σέ μία σοφίτα στό έκτο πάτωμα.

— Άφού κάθηται τόσο ψηλά, σκέφτηκε, και 1000 φράγκα θα τό δαχθή εύχαρίστως.

Ανέβηκε τά βήχ ποτώματα κ' έφτασε στό διαμέρισμα του Μπαλζάκ, χτύπησε την πόρτα και μπήκε σ' ένα έλεεινό και φτωχικό δωμάτιο. Μόλις τά είδε αυτά δέν ίδιότασε και είπε στον νεαρό συγγραφέα :

— Διόβρωσα τά χειρόγραφα σας και σας προσηφώ... 300 φράγκα γιά να τό έκδώσω... Δέχθησε !...

Ο Μπαλζάκ — τι να κάνη — δέχθηκε ..

άπό τά πονεμένα στήθεα του ό Λάζος.

Η νύχτα δλο και προχωρεί. Οι άλλοι γύρω κοιμήθηκαν. Το βραγνό κουνιστόν του γαϊδουρού, δέν χτυπάει πιά.

Η Μαρίτσα κωλάει άργά τά θαλά της νερά άνάμεσα στις κειμιμένες δχθες της και τους διηγείται παράξενα παραμύθια.

Μονάχα ό Λάζος δέν μπορεί ν' άποκοιμηθή. Τά πειράγματα άναστάντισσαν την τρυφερή καρδιά του και ή φαντασία του του ζωγράφισε τώρα διάφορες εικόνες, τη μία πιδ σκοτεινή άπό την άλλη. Η σκέψη του τρέχει στήν Πέννα. Τη βλέπει λαιπή, λυγερή και άσπρη σαν τό χιόνι. Νάντην ! Στέκεται στό κατώφλι της πόρτας του σπιτιού και βυθίζει μέ λύπη τό βλέμμα της στό σκοτισμένο δρόμο, πού ξετυλίγεται στον κάμπο. Άπό κει πέρασε ό Λάζος, όταν την άφησε. Καί την άφησε γιά τον άτιμο τον παρά ! Άλλά μπορούσε και να κάνει διαφορετικά ; Τά χρόνια έγιναν δύσκολα πολύ ! ..

Αυτά συλλογείται ό Λάζος και θλίβεται. Συλλογείται την άμορφη του Πέννα που τό παιδί θα σηκωθεί χωρίς- χωρίς και θα τρέξει στή βροχή, όπως πάντα γιά νερό. Έκει μπορεί να βρη ..

« Α ! Ξέρεις ό Λάζος ποιόν... Έκείνον που της έστηνε τόσο καιρό καρέφι, γιαι την έποθύσε... Κ' ή Πέννα ; Η Πέννα τι θα κάνει τάχα ; Θα προδώσει τό Λάζο, τον άντρα της ; Άλλοίμονο !... Κι' αυτή γυναίκα είναι όπως άλλες... Μπορείς να έχης έμπιστοσύνη στις γυναίκες !... Μά θάταν τρομερό ένα τέτοιο πράμα ! Νά τον προδώσει ή Πέννα του !... Νά πηση σ' άλλου άγκαλιά !... Χριστέ μου !... »

Ο Λάζος τινάζεται άπάνω άγριεμένος. Φοράει την κάπτα του και χάνεται στό σκοτάδι...

— Πέννα ! Πέννα ! Στάσου, πρίμνε, έρχομαι πίσω ! Ξεφρονίζεις.

Τό παιδί, όταν ξύπνησαν οι θεοσιτάδες μέ τό φως της ήμέρας, ό Λάζος δέν ήταν πιά κοντά τους. Είχε φύγει γιά τό χωριό του...

ΕΛΙΝ - ΠΕΛΙΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΜΟΛΙΕΡΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΑΣΗ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ

Έπί Λουδοβίκου ΙΕ', ό δριφθός των άμαζιών αύτήθη σημαντικά στή Γαλλία. Τότε άνεκαινώθησαν γιά πρώτη φορά και ή άμαξες — καθίσματα ή όπι τις έπαιρναν μοναχά ένα άνθρωπο και τις όποιες μετέφεραν ειδικό βασιάζοι. Τέτοια άμαξία σάζοντο μέχρι σήμερα στην Κίνα.

Υστερ' άπό λίγο έφευδέθησαν και άμαξες μέ δυό τροχούς άνάλογες μέ τά δικά μας μικρά καρροτσάκια. Ο άμαξάς δηλαδή οδηγούσε μόνος του τό μικρό άμάξι του, τό όποιο ήταν απλάς μιά καρέκλα, σκεπασμένη καταλήλας άπό πάνω και άπό τά πλάγια.

Μ' ένα τέτοιο πρωτόγονο άμάξι ξεκίνησε μιά μέρα ό μεγάλος Κομωδιογράφος Μολιέρος άπό τό έξωχικό σπίτι του στό Ώτέγι, γιά να πάη στό Παρίσι, όπου θα έπαιζε μιά κομωδία τη παρούσα του βασιλέως.

Έκίνητη την ήμέρα έκανε τρομηρή ξέστη. Ο άμαξάς — άλογο προχωρούσε σιγά-σιγά, σέρνοντας τό άμάξι μέ μεγάλη δυσκολία και στραπατσώντας κάθε τόσο γιά να σκουλίση τον ιδρωτά που έσταε ποτάμι άπό τό μέτωπό του. Ο Μολιέρος όμως, που φοβότανε μήπως άργήσει και κινήη τό βασιλέα και τους σάλκωσες του να περιμένουν, άνυπομονούσος όσο έβλεπε να περνά ή άρα κ' έβριζε και βλαστημούσε τον άνιανο άμαξά.

— Ο' άργήσασ ! Έλεγε μέ άπειλ' ιοία συμφολετόμενος τό μεγάλο ρολόι του.

Και προσέτρειε τό βασιάζο, μέ φωνές και χειρονομίες, σαν να ήταν πραγματικό άλογο, να πάη πιο σύντομα. Ο δριφτης ό άμαξάς έβριζε όλα τά δυνατά του γιά να τρέξη μά τον είχε καταβράσει ή ξέστη, και ή γλώσσα του είχε βγει μιά σιπιάμη έξω.

— Πρέπει να τον βοηθήσω ! σάφηρως τότε ό Μολιέρος, γιά να φτάσω πιο σύντομα στό Παρίσι.

Κατέβηκε λοιπόν κάτω και όρισε να σπρώχνη τό άμάξι άπό πίσω μέ τώνη δύναμη, ώστε ό άμαξάς, που τό τραβούσε άπό μπροστά, μπορούσε πιά να τρέξη χωρίς την παραμικρή δυσκολία.

— Είδες τί καλά πού εινε έτσι ! άναφρονούσος θεομιμνητικά ό Μολιέρος. Τι κοτούς που είμαι να μην τό σκεπτό τούσά ώρα !...

Ο άμαξάς δέν του έβλεπε καμιά άπάντηση, κ' έξακολούθησε να τρέχη. Τέλος έφτασαν στό Παρίσι, μπρος στό θέατρο της Γαλλικής Κομωδίας. Ο Μολιέρος έδωσε τότε τό άμάξι ένα γενναίο φιλοδώρημα .. έπειδή έρεψε γρήγορα και δέν άργοποίησαν στην παράσταση. Ένοείται όμως ότι ό μεγάλος κομωδιογράφος ήταν πιά λαχανιασμένος, μουσκίει στον ιδρωτά και γεμάτος λάσπες ..

— Θέ μου ! άπό πού έρχοσθε σέ τέτοια χάλια ; τον ρώτησε ό πρώτος που άντάμωσε όταν μπήκε μέσ στό θέατρο.

— Άπό τό Ώτέγι, άποκρίθηκε ό Μολιέρος. Ο άμαξάς δέν μπορούσε να τρέξη, έπαρχει άπό πίσω τό άμάξι γιά να φτάσωσμε γρηγορώτερα.

Όταν έξηγήσαν τέλος στό... μεγαλοφυή αυτό ποιητή πώς αυτό που έκανε ήταν... κουταμάρα, ό Μολιέρος, ό άφηρημένος Μολιέρος, έβρισε μέ άνοιχτό τό στόμα άπό την κατάπληξη ! Τότε μονάχα κατάλαβε ότι αυτό που έκανε ήτανε πράγματι «λαγιάκι» κοτού και ήλιθίο !... Και γέλασε μέ την καρδιά του γιά την άφέλεια και την άφηρημάδα του !

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΜΟΡΟΥΑ

Η Έλλάς φιλοξενεί κατ' αυτές ένα άπό τους διαπρεπιστέρους συγχρόνους Γάλλους συγγραφείς, τον περίφημο Άντρέ Μορουά, τον συγγραφέα της «Ζωής του Ντισαρέλ» που θεωρείται ως ένα άπό τ' άριστουργήματα της συγχρόνου παγκοσμίου λογοτεχνίας. Έπί τη εκαιρία δημοσιεύουμε τό παρακάτω άνέκδοτο.

Πρό όλίγων ήμερών τά μικρά παιδιά του κ. Μορουά, διασκεδάζαν ξεφυλλίζοντας στό γραφείο του πατέρα τους ένα λεξιμό.

— Μπαμπά, είπες έξαφνα τό μικρότερο άπ' αυτά, τί θέλει να ή αυτό που γράφει έδώ : Ντιντερό 1713-84 ;

Μά πίνν ό συγγραφέας άπάντηση, έπενέθη ό μεγαλύτερος γυιός του και είπε στον άδελφό του :

— Κουτέ, δέν καταλαβαίνεις ; . . Τό 1713-84 είναι ό αριθμός του τηλεφώνου του κ. Ντιντερό...

ΓΝΩΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο έρωτας είναι κουρέλια από πορφύρα και χρυσάφι που τά κρεμάει ή νεοότη στή μέση της ζωής. Γκαίτε

Ο έρωτας είναι κάποτε μπόρα που περνάει. Μωσαλίβ

Ο έρωτας είναι ή φτερούγα που έδωσε ό Θεός στον άνθρωπο γιά να τον φτάσει.

Μ. Άγγελος

